

Євген Кудлай

24.01.2025

У Тростянецькій громаді провели в останню путь азовця Сергія Краснікова

Трагічна подія сьогодні збирала у селі Ницаха мешканців Тростянецької громади: прийшли жителі Ницахи, приїхали люди з сусідніх сіл – Солдатського й Дернової, небайдужі тростянчани. Повернувся додому на щиті ще один наш дорогий захисник, житель села Ницаха, солдат Національної Гвардії України Красніков Сергій Вікторович.

Сьогодні у селі Ницаха, на малій батьківщині Героя, відбулася церемонія прощання та поховання.

Народився і виріс Сергій Вікторович Красніков у селі Ницаха, у гарній та дружній сім'ї, любив маму і тата, допомагав виховувати молодших брата та сестру. Навчався у Ницахській, а потім у Солдатській школі. Після закінчення 9 класу вступив до Маловисторопського коледжу імені П.С.Рибалка Сумського національного аграрного університету. Сергій був щирим, добрим, спокійним, неконфліктним, хлопцем, все життя у нього ще було попереду, і він хотів прожити його достойно, бо мав характер, був сильним духом та принциповим, любив своє село та рідну Україну.

Сергію Краснікову виповнилося лише 20 років, коли він свідомо став на захист рідної України. Після строкової служби він вступив до полку він пішов служити до лав Національної Гвардії України до полку «Азов», бо лють і ненависть до загарбників переповнювала його серце. Воював на найгарячіших ділянках фронту, на Луганському напрямку, за сміливість та безстрашність отримав від побратимів позивний «Жах». Але наприкінці 2023 року до сім'ї надійшла звістка про те, що Сергій зник безвісти за особливих обставин.

Довгих 14 місяців в серці матері, батька, молодших сестри та брата жила надія, що Сергій живий, вся сім'я сподівалася на повернення його додому. На жаль, дива не трапилося. Стало відомо, що життя молодого хлопця, воїна, який сумлінно виконував свій громадянський і військовий обов'язок, виявив стійкість і мужність у цій безжальній боротьбі, обірвалося 29 листопада 2023 року. Тростянецька громада втратила одного з достойних мешканців, мати й батько втратили сина, а хлопчик і дівчинка назавжди втратили старшого братика. Сергію Краснікову тепер завжди буде 21...

У ці гіркі хвилини вся Тростянецька громада розділяє горе сім'ї, всі ми схилиємо голови у скорботі.

Дуже тяжко усвідомлювати, що так рано обірвалося життя молодого чоловіка, у якого ще все могло б бути попереду, він міг би жити й радіти життю, створити сім'ю, жити повним, насиченим мирним життям....Але

наш Герой віддав своє життя марно, а за те, щоб жили ми з вами, щоб наша держава була незалежною та вільною.

Мешканці Ницахи створили живий коридор, щоб віддати останню шану воїну, який захищав усіх нас від російських загарбників, котрі посягнули на нашу рідну українську землю. Не стримували сліз ні старі, ні молоді, проводжаючи Героя в останню путь.

У траурній церемонії взяли участь: секретар Тростянецької міської ради Наталія Ковальова, представники старостату, військкомату, вчителі, побратими, однокласники загиблого воїна, його друзі та небайдужі мешканці нашої громади.

Щирі співчуття рідним загиблого Героя висловила секретар Тростянецької міської ради Наталія Ковальова. Вона говорила, що Тростянецьчина завжди пам'ятатиме своїх Героїв, які пожертвували найдорожчим - власним життям, аби Україна була вільною, незалежною і цілісною державою, аби в мирі й безпеці зростали наші діти й онуки. Вона висловила щирі співчуття матері Героя – Людмилі Володимирівні, батьку – Віктору Михайловичу, молодшій сестричці Катерині, молодшому брату Євгену.

Прощальні слова рідним і близьким також прозвучали від офіцера відділу районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки Владислава Заброди.

Зі сльозами на очах згадували Сергія його вчителі: перша вчителька Любов Сивідова, завідувачка Солдатської філії ліцею №3 Світлана Ганцева, колишня класна керівниця Ольга Отрохова. Вони розповідали про дитинство Сергія Краснікова, про його мрії про краще майбуття, про майбутні досягнення у спорті... Про мрії, яким не дано було збутися...

З прощальною промовою виступив побратим Героя, представник Хорунжої служби 12-ї бригади спеціального призначення «Азов», який промовив:

«Сергій Красніков прийшов до нашого підрозділу зовсім дитиною, але він став справжнім чоловіком. Його пам'ять буде вшанована достойно, він навіки залишиться воїном нашої бригади, але у Небесному війську. Сергій на цій війні захищав Любов – любов до родини, до свого села, любов до своєї країни. Він прагнув кращого для нас усіх, і сам став кращим, одним з найкращих та найдостойніших синів України, котрі не вагаючись став на захист своєї Держави».

Побратими прочитали біля могили Молитву Українського Націоналіста, якою Азовці проводжають в останню путь всіх своїх побратимів і вручили матері Героя прапор своєї частини.

Приїхали, щоби вшанувати пам'ять Сергія Краснікова, і мама та бабуся його побратима, Дениса Дубровіна, який загинув разом з Сергієм. Матері стояли обійнявшись біля могили: мама що вже поховала сина і мама, що прощається зі своїм цією хвилиною..

На честь загиблого воїна військові здійснили три залпи... Спи спокійно, дорогий наш захисник, вічна, світла тобі пам'ять та безмежна шана. Герої не вмирають.